

Urheilukeskus ja Porin metsä

Yleiskuvaus:

Porin metsän ja urheilukeskuksen alueeseen kuuluvat Isomäki, Porin metsä, urheilukeskus, maa-uimala ja stadion. Porin metsä on luonnonarvoiltaan ja maisemaltaan arvokas, vanha historiallinen alue, jota käytetään pääsääntöisesti vapaa-ajan- ja virkistystoimintoihin. Porin metsä toimii kansallisen kaupunkipuiston yhteytenä kaupunkia ympäröivään maaseutuun.

Erityisarvot:

Porin metsä on porilaisten merkittävin lähimetsä. Se on polkujen ja ulkoiluteiden halkoma, metsäinen ulkoilu- ja virkistysalue aivan keskustan tuntumassa. Alue toimii sekä kaupunkilaisten yhteisenä lähivirkistysalueena että eräänlaisena keskustan ja maaseudun yhdistävänä rajatilana. Porin metsässä on intensiivistä virkistyskäyttöä ympäri vuoden ja yhdessä urheilukeskuksen kanssa se on suurin monipuolisten urheilupalvelujen keskittymä ja tarjoaja Porin kaupungissa.

Koko Porin metsälle on luonteenomaista voimakas ihmistoiminnan vaikutus. Siitä huolimatta - ja osin myös tästä johtuen - se on luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittävä. Metsässä ei ole täysin luonnontilaisena säilyneitä alueita, mutta se tarjoaa erinomaiset lähtökohdat luonnon monimuotoisuuden, luonnontilaisuuden ja metsän esteettisten ja virkistyskäyttörajojen lisäämiseen.

Ympäristöstään selvästi kohoavan Isomäen maisemallinen merkitys on erittäin suuri ja se voidaan lukea kaupungin merkittävimpien maamerkkien joukkoon. Isomäki ja sitä kiertävä ulkoilupolkuverkosto sekä maa-uimalan ympäristö muodostavat professori Yrjö Lindegrenin yleissuunnitelmassa esitetyn kansanpuistoalueen. Siten tällä alueella on myös arkkitehtuuri- ja kaavahistoriallista merkitystä.

Tavoitteet:

Urheilukeskuksen ja Porin metsän päätavoitteita ovat:

Urheilukeskus

1. Urheilualan rakennusten maisemointi viherratkaisuin sekä rakennusten välisten tilojen jäsentäminen ja hoito osana alueen viherrakennetta.
2. Urheiluseurojen ja liikuntapaikkojen käyttäjien aktivointi rakennusten ja niiden lähiympäristöjen kaunistamiseen ja maisemointiin.
3. Liikuntapaikkarakentamisessa noudatetaan voimassa olevaa asemakaavaa.
4. Sisääntuloreittien maisemallisen arvokkuuden parantaminen.
5. Maa-uimalan rakennusten ja ympäristön vaaliminen arkkitehtuuria ja aikakauden ihanteita kunnioittaen.
6. Paikoitusalueiden ja niihin liittyvien viheralueiden nykyistä selkeämpi jäsentely.
7. Urheilukeskuksen korkea käyttöaste

Porin metsä

1. Eri käyttömuotojen yhteensovittaminen.
2. Virkistyskäyttömahdollisuuksien turvaaminen ja kehittäminen.
3. Luonnon monimuotoisuuden ja esteettisten arvojen lisääminen.
4. Alueen vesitalouden järjestäminen.
5. Tiedottamisen lisääminen reittien ja luonnonarvojen osalta.

Porin metsä ja urheilukeskus - Toimenpiteet

Urheilukeskus

Porin liikuntapaikkarakentamisen suunnitelmiin 2007–2016 sisältyy urheilukeskukseen sijoittuvina kohteina yhden harjoitusjäähallin rakentaminen, lämmitettävän jalkapallon keinonurmen rakentaminen, pesäpallostadionin katetun katsomon laajentaminen sekä Isomäen jäähallin mahdollinen laajentaminen. Näillä ja muilla alueen parantamistoimilla lisätään urheilukeskuksen käyttöastetta. Urheilukeskuksen yleissuunnitelmaan (1996) sisältyy myös tavoite Metsämiehenkadun linjauksen muuttamisesta ja sen myötä kenttäalueen laajentamisesta.

Tulevassa liikuntapaikkarakentamisessa pohjana on voimassa oleva asemakaava. Rakentaminen keskitetään asemakaavan VU-alueille (urheilu- ja virkistyspalveluiden alue). Jos asemakaavaa joudutaan tarkistamaan, se tapahtuu kansallisen kaupunkipuiston ehdoilla. Urheilukeskuksen alueella rakennettaessa pyritään korkeaan arkkitehtoniseen laatuun. Uuden harjoitusjäähallin rakentamisen yhteydessä säästetään olemassa oleva arvokas puusto ja toteutetaan hallirakennuksen piha-alue rakenteineen viherakenteellisesti alueen arvoon sopivalla tavalla.

Liikuntapaikkojen yleisilmeeseen puututaan parantamalla liikuntapaikkojen hoidossa tarvittavien laitteiden ja välineiden varastointia ja ohjeistamalla liikuntapaikoilla tapahtuva mainostaminen. Mainokset suunnataan liikuntapaikoilla sisäänpäin.

Urheilukeskuksen alue on - maauimalan seutua lukuun ottamatta - yleiskuvaltaan sekava ja jäsentymätön. Tavoitteena on jäsentää, vehreyttää ja kaunistaa urheilukeskuksen aluetta muun muassa ohjaamalla paikoitusta paremmin, viherrakenteellisesti sekä muilla yksittäisillä viherratkaisuilla. Työvälineeksi vehreyttäminen ja jäsentämisen toteuttamiseen päivitetään urheilukeskuksen vuodelta 1996 oleva yleissuunnitelma vuoteen 2010 mennessä. Suunnittelutyön tärkeä tavoite on urheilukeskuksen yleisilmeen ja ympäristön visuaalinen parantaminen. Yleissuunnitelmaan sisällytetään erillinen viheraluesuunnitelma alueen yleisilmeen kohentamiseksi ja tilojen jäsentämiseksi vihreillä vyöhykkeillä. Yleissuunnitelmassa kiinnitetään huomio myös alueen ilmettä leimaavien rakenteiden kuten suoja-aitojen ja valaistusrakenteiden kunnostamiseen ja uusimiseen.

Urheilukeskuksen pysäköinti kuormittaa varsinkin suurten tapahtumien yhteydessä alueita, joita ei ole rakennettu tai tarkoitettu pysäköintiin. Painopistealueena yleissuunnitelman päivityksessä on alueen pysäköinnin, liikenteen ja opastuksen suunnittelu ja toteutus. Moottoriliikenteen lisäksi myös kevyenliikenteen ohjaamiseen ja paikoitukseen tulee kiinnittää erityistä huomiota. Urheilukeskukseen saapuvien sisääntuloreittien maisemallista arvokkuutta parannetaan tekemällä maisemointitoita sisääntuloreittien varsilla.

Ympäristörakentamisella parannetaan urheilukeskuksen maisemakuvaa ja ohjataan liikkumista ja käyttöä. Alueen ilmettä voidaan parantaa vähitellen. Suurten hallirakennusten maisemoimiseksi käytetään kasvillisuutta peittämään hallirakennuksia. Esimerkiksi tennishallin seinärakenteita voisi maisemoida köynnösistutuksin. Alueen viherrakenteen ja jäsentämisen suunnittelussa ja toteuttamisessa tehdään yhteistyötä alueen toimijoiden kuten urheiluseurojen kanssa.

Maauimalan rakennuksia ja ympäristöä vaalitaan. Tämä edellyttää alueen arvon mukaista jatkuvaa ylläpitoa sekä uusien rakenteiden huolellista sovittamista ympäristöön.

Porin metsän monitavoitteinen luonnonhoito- ja käyttösuunnitelma

Porin metsää hoidetaan ja kehitetään olemassaolevan monitavoitteiden luonnonhoito- ja käyttösuunnitelman pohjalta. Eri käyttömuotojen yhteensovittaminen Porin metsässä tehdään toteuttamalla Porin metsän monitavoitteista luonnonhoito- ja käyttösuunnitelmaa (2006). Suunnitelma laadittiin vuosina 2005–2006 osana Porin kansallisen kaupunkipuiston hoito- ja käyttösuunnitelman valmistelutyötä. Tässä metsänhoidollisessa suunnitelmassa on otettu monialaisesti huomioon luontoon, virkistyskäyttöön, maisemaan ja kulttuurihistoriaan liittyvät tekijät. Suunnitelma on laadittu vuoteen 2055 asti ja metsäkuvioilla toteutettavat yksityiskohtaiset hoitotoimenpiteet seuraavalle kymmenvuotiskaudelle 2006–2015.

Porin metsässä tehtävät toimenpiteet toteutetaan pieteetillä ja monitavoitteisen suunnitelman periaatteita noudattaen. Tarvittavista erityiskohteista laaditaan lisäselvityksiä. Tällaisia kohteita ovat esimerkiksi lentokentän turva-alueen käyttömahdollisuudet ja luonnonhoito sekä luonnonsuojelualueiksi ehdotettujen alueiden hoito.

Porin metsän virkistyskäyttömahdollisuudet turvataan ja niitä kehitetään. Tämä edellyttää laadukkaita ja toimivia ulkoilureittejä. Kuntoreiteille laaditaan ylläpitosuunnitelma ja reittejä kunnostetaan. Reittien käyttöä jäsennetään. Reittien osalta mietitään muun muassa valaistusta, opastusta, risteämisiä, rakenteita, sekä erikäyttäjryhmien tarpeita ja ehtoja. Ulkoilureittien varsilla suoritetaan viihtyisyyteen ja turvallisuuteen liittyvää maisemanhoitoa. Alueella tulee olla viihtyvyttä ja toimintaa eri ikä- ja kohderyhmille. Tämä edellyttää muun muassa palvelutarjonnan miettimistä. Varsinkin eteläosaan Katinkurun ja ampumaradan seuduille on toivottu palvelutason ja palvelutarjonnan nostamista. Porin metsässä on jonkin verran toisen maailmansodan aikaisia rakenteita ja jäännöksiä. Reittien varsilla tuodaan esiin ja hoidetaan näitä rakenteita. Edistetään esteettömyyttä mahdollistamalla esteetön liikkuminen ainakin osalla reiteistä. Reittien toteuttamisessa huomioidaan myös lapsiystävällisyys.

Porin metsän alueella lisätään historia- ja luonnonarvoihin liittyvää tiedottamista. Kohteet ja reitit merkitään selvästi ja yhdenmukaisesti. Vanhaa luontopolkua kunnostetaan ja kehitetään. Luontokohteiden lisäksi kerrotaan Porin metsän historiasta ja metsästä löytyvistä rakenteista.

Luonnon monimuotoisuus tarkoittaa eliölajien perinnöllistä vaihtelua, lajien määrän ja runsauden vaihtelua sekä erilaisten elinympäristöjen ominaisuuksien ja runsauden vaihtelua. Monimuotoisuuden väheneminen on yksi keskeisimmistä ympäristöongelmista nykypäivänä. Porin metsän alueella voidaan monimuotoisuutta edistää hoidon suunnittelulla. Metsänhoitotoimenpiteet valitaan monimuotoisuutta suosien ja perustetaan luonnonsuojelualueita arvokkaille luontoalueille Porin metsän monitavoitteisen luonnonhoito- ja käyttösuunnitelman (2006) mukaisesti.

Samana suunnitelman pohjalta suunnitellaan ja toteutetaan alueen vesitalouden järjestäminen. Lisäksi huomioidaan kansallisen kaupunkipuiston alueen pienvedet monimuotoisina ekologisina, virkistyskäyttöisinä ja maisemallisina kohteina. Tällä tarkoitetaan lähinnä Porin metsässä ja sen lähetyillä olevia lampia. Esimerkiksi lentokentän vieressä olevalla niin sanotulla ruderaattialueella oleva kaivettu koristelampi rantoineen antaa hyvät lähtökohdat omanlaisen eloyhteisön luomiselle ja esteettiselle ehokkuudelle. Kukkivien vesikasvien lisääminen lisää lammen virkistysellistä ja esteettistä arvoa ja tämän osa-alueen lajistorunsautta.

Toimenpiteet toiminnallisin perustein

Porin metsä on jaettu monitavoitteisessa luonnonhoito- ja käyttösuunnitelmassa toiminnallisin perustein yleispiirteisellä jaolla 1) luonnontilaiseen aarniosaan, 2) puisto-osaan ja 3) lentokentän turvavyöhykkeen ruderaattialueeseen (kartta 7). Yleispiirteisellä jaolla pyritään ohjaamaan Porin metsän eri osa-alueiden hoitoa, sekä ylläpitämään ja lisäämään alueen monimuotoisuutta.

Aarniosan metsänhoidollisena tavoitteena on vanhojen, järeiden hongikoiden ja kuusimetsien tunnelma. Osa alueen metsistä jätetään kehittymään luontaisesti. Tarvittaessa kuviolla voidaan tehdä ennallistamishakkuita, joilla pyritään palauttamaan alueen alkuperäinen kasvillisuus sekä puusto. Tavoitteena on säilyttää Porin metsän luontainen mosaiikkimainen erilaisten kasvupaikkojen esiintyminen, luonnon monimuotoisuus ja elinvoimainen puusto. Aarniosa jaetaan edelleen kahteen vyöhykkeeseen: korpivyöhyke ja Mäntymäen alue.

Puisto-osan hoitotavoitteena on virkistys- ja ulkoilukäyttöön soveltuvien metsäalueiden ylläpitäminen. Puisto-osa jaetaan kuuteen vyöhykkeeseen: Isomäen kansanpuistoon, Vähämäen ulkoilupuistoon, välivyöhykkeeseen, reunavyöhykkeeseen, tekomäkiin, lehtimetsävyöhykkeeseen, sekä luonnon monimuotoisuudelle erityisen arvokkaisiin luonnonarvometsiköihin. Ruderaattialueen tavoitteena on avoin nummimainen tila, jossa on mahdollisuuksia uhanalaisten ja arvokkaiden lajien kasvupaikkojen ja elinympäristöjen muodostumiselle.

Toimenpiteet vyöhykkeittäin

Jakamalla Porin metsä vyöhykkeisiin, pyritään kohdentamaan voimavaroja siten, että monimuotoisuuden turvaamisen sekä virkistysarvojen lisäämisen tavoitteet toteutuvat (kartta 7). Vyöhykejako mahdollistaa myös arvokkaiden elinympäristöjen alueellisen sijoittamisen tarkastelun, ja helpottaa edelleen ekologisten käytävien sijoittelua näiden alueiden välille.

Isomäen kansanpuisto

Aluetta hoidetaan puistometsänä. Tavoitteena on säilyttää metsän maisemaprofiili mahdollisimman yhtenäisenä sekä ylläpitää alueen luonnetta kansanpuistona. Virkistykseen tarkoitetut polut säilytetään, samoin kuin muut toiminnot kuten maauimala ja kesäteatteri. Puuston kiertoaika nostetaan 200–250 vuoteen. Tavoitteena on terve, hyväkuntoinen hongikko Porin metsän maisemallisesti arvokkaimmalla paikalla. Näkymä metsän sisällä on avoin. Pensaita ja alikasvostaimia poistetaan tarvittaessa.

Lentokentän turva- ja näkymäalue eli ns. ruderaattialue

Virkistyskäytön lisäämistä alueella voidaan parantaa muokkaamalla aluetta paremmin virkistyskäyttöön sopivaksi. Nykytilassaan alue on ihmisen muokkaama, osin läjitetty ja paikoitellen paljas sekä maaperältään köyhä kasvupaikka. Kasvillisuus koostuu lähinnä männyn taimista.

Ilmailumääräykset edellyttävät alueen pitämistä avoimena, mikä edellyttää erityistoimenpiteitä ja jatkuvaa puuston poistamista. Alueen hoitotarpeet ja lisääntyneet virkistyskäyttöpaineet huomioon ottaen lentokentän turva-alue voidaan muokata paremmin virkistyskäyttöä palvelevaksi, muokkaamalla alueesta niin sanottu luonnonpuisto joutomaita hyödyntäen. Alueesta luodaan entistä nummimaisempi. Tavoitteena on nummimaisen ekosysteemin kehittäminen ja vaaliminen, ja samalla Porin metsän luontotyyppivalikoiman sekä virkistysellisten ja esteettisten arvojen lisääminen.

Alueelle läjitetään hieman lisämaata siten, että alueelle saadaan multa-turvesekaista pintamaata, joka on erinomainen kasvualusta sekä luontainen siemenpankki varpu- ja heinäkasveille. Tulevaisuuden tavoitteena on avoin nummimainen, loivasti kumpuileva maasto, jossa kasvillisuus koostuu varvuista, katajista, jäkälistä sekä erilaisista heinäkasveista. Tällaisista laajoista, avoimista ruderaattialueista on hyötyä uhanalaisten perhos- ja hyönteislajien asuinpaikkoina.

Tämän kaltaisten keinotekkoisten elinympäristöjen avulla voidaan lisätä alueen lajiston monimuotoisuutta sekä tarjota monille arvokkaille lajeille niille ominaisia elinalueita. Alueen pitäminen avoimena, ilmailumääräysten mukaisesti puustottomana, palvelee sekä virkistyskäyttäjiä että vastaa kansallisen kaupunkipuiston luonnon monimuotoisuuden tavoitteisiin. Ihmiset voisivat käydä alueella myös tarkkailemassa lentokoneita ja ihailemassa maisemia. Tavoitetilana on luonnontilaisenkaltaisen avoin tila, jota ei juuri tarvitse hoitaa. Kaivetun lammen esteettistä ja virkistyskäyttöarvoa voidaan parantaa ranta- ja mahdollisesti uposkasvi-istutuksin.

Vähämäen ulkoilupuisto

Suuri osa virkistyskäytöstä on keskittynyt Vähämäen ulkoilupuiston alueelle ja siellä risteileekin erittäin tiheä ulkoiluteiden ja valaistujen kuntoratojen verkosto. Ulkoilureittien runsaus asettaa erityisvaatimuksia alueen hoidolle. Aluetta hoidetaan virkistysmetsänä. Polkujen varrelta luodaan paikoitellen näkymiä metsän sisälle raivaamalla pensaistoa polkujen reunasta noin 10–15 metriä metsän sisäpuolelle. Pääosin alue säilytetään kuitenkin maisemakuvaltaan sulkeutuneena. Aktiivinen virkistyskäyttö edellyttää, että metsänhoitotoimenpiteet tehdään vaihteittain pieni kuvio kerrallaan. Erityistä huomiota kiinnitetään ulkoilureittien turvallisuuteen ja mahdolliset vaaralliset puut poistetaan. Tavoitteena on terve, hyväkuntoinen eri-ikäisrakenteinen metsä, jossa vaihteleva puuston rakenne ja puulajikoostumus rikastuttavat reitistön varrelta avautuvaa maisemakuvaa ja lisäävät luonnon monimuotoisuutta metsikön sisällä. Metsä harvennetaan ja uudistetaan pienaukottamalla ja kevyin harvennuksin jatkuvan kasvatuksen periaatteella.

Lehtipuuvyöhyke

Kapea lehtipuuvyöhyke sijoittuu Porin metsän keskivaiheille Vähämäen ulkoilupuiston ja Korpivyöhykkeen väliselle alueelle. Valtaosin lehtipuustoinen alue on muusta metsästä poiketen kasvupaikkana kosteampi ja ravinteikkaampi. Alueella on runsaasti virkistys- ja ulkoilureittejä. Aluetta hoidetaan virkistysmetsänä, jolla on merkitystä luonnon monimuotoisuudelle. Polkujen varsilta luodaan paikoitellen näkymiä metsän sisälle. Tavoitteena on lehtipuuvaltainen, avoin ja valoisa lehtipuuvyöhyke, joka lisää Porin metsän lajiston monimuotoisuutta ja tarjoaa pesimäalueita linnustolle. Aktiiviliikkuja voi nauttia maisemakuvaa rikastuttavista mosaiikkimaisesti sijoittuvista lehtipuustoisista metsiköistä, joiden lajisto poikkeaa muusta ympäröivästä metsäalueesta. Metsä uudistetaan lehtipuulle pienaukottamalla seuraavan 50 vuoden aikana.

Myös muilla kuin lehtipuuvyöhykeillä metsänhoidon yhteydessä yleisenä periaatteena on antaa lehtipuulle enemmän sijaa ilman että näkyvyys- tai muut suunnitelman tavoitteet siitä vaarantuisivat siellä, missä se suinkin on mahdollista. Lehtipuustoa ei lisätä laajoina kokonaisuuksina, mutta esimerkiksi yksipuolisesti mäntyä kasvavilla kankailla laikuttain, jolloin ne muodostavat paitsi luonnon monimuotoisuutta lisääviä saarekkeita niin myös maisemallisia piristeitä. Samaa periaatetta noudatetaan muun muassa Punkaharjun nykyisessä hoidossa.

Tekomäet

Tekomäet ovat muodostuneet ylijäämämaamassojen läjittämisen seurauksena 1980- ja -90 lukujen vaihteessa. Alue on aktiivisessa virkistyskäytössä erityisesti talvisin. Alueen virkistyskäyttömahdollisuuksia parannetaan poistamalla osa

istutetuista männyistä ja varaamalla avointa tilaa esimerkiksi pulkkamäkeä ja lumilautailua varten. Puustoa poistetaan mäen länsipuolelta ja mäen päältä avaten näkymää pelloille. Näin satunnainen ulkoilija voi levähtää mäen päällä ja ihastella kaunista kaukomaisemaa. Tavoitteena on pitää puusto matalana ja harvana, siten että istutetuista männyistä syntyy kauniita tuuheita maisemapuita. Puustoa harvennetaan, mikä parantaa osaltaan näkyvyyttä mäellä liikkussa. Luoteis- ja pohjoisrinteet pidetään avoimina luonnonkasvillisuuden peittäminä alueina.

Porin metsän reunavyöhyke

Porin metsän läntinen reunavyöhyke, joka rajautuu pohjoisessa valtatie 8:aan ja etelämpänä Pinomäentien varren peltoihin, on suojametsää. Hoidon tavoitteena on näkö- ja melusuojan ylläpitäminen ja luoda sulkeutuneen metsän tunnelma metsän sisällä liikkussa. Alueella on myös luonnonsuojelullisia arvoja. Tekomäkien luoteispuolinen vanha metsäalue niin sanottu luonnonarvometsikkö on erityisen arvokas suojelukohde iäkkään puustonsa takia. Reunavyöhykkeen pellon lähellä sijaitsevat kulttuurivaikuttaiset kuviot sopivat metsälaidunnukseen. Reunavyöhykkeellä on ratsastuspolkuja. Myös osa veteraani- ja maastolenkistä kulkee alueen kautta.

Tavoitteena on terve, hyväkuntoinen eri-ikäisrakenteinen metsä, joka antaa näkösuojan tielle ja vähentää valtatie 8:lta tulevaa melua ja mahdollistaa reunavyöhykkeen virkistyskäytön. Lounaisosassa on noin viiden hehtaarin suuruinen metsäalue, joka suositellaan kulotettavaksi. Kulotuksella pyritään lisäämään metsän luontaista häiriödynamikkaa, luonnon monimuotoisuudelle arvokasta lahopuuta ja ennallistamaan huonokuntoisia taimikoita. Alikasvosta ja pensaita säästetään erityisesti tien tuntumassa. Pinomäentien varressa oleva kapea peltoalue suositellaan liitettäväksi kansalliseen kaupunkipuistoon.

Katinkuru

Alue on ampumarata-aluetta. Se säilytetään nykyisessä käytössä. Alueella tehdään ampumaratatoiminnan harjoittamisen sekä virkistyskäyttäjien turvallisuuden edellyttämät toimenpiteet tarpeen mukaan.

Välivyöhyke

Välivyöhyke on Vähämäen ja Katinkurun väliin jäävä alue, joka rajoittuu lännessä Porin metsän reunavyöhykkeeseen ja idässä korpivyöhykkeeseen. Aluetta halkoo Katinkurun ulkoilupolku. Polun merkitys kaupunkilaisten ulkoilumahdollisuuksien kannalta on erityinen, koska se on kaupungin yksi merkittävimmistä valaistuista ulkoilureiteistä. Alue on virkistysmetsää, johon kohdistuu ulkoilureittien laajentamispaine. Tavoitteena on sovittaa yhteen alueen metsänhoidossa virkistyskäyttötarpeet ja luonnon monimuotoisuus. Metsän hoidossa tavoitellaan tervettä, eri-ikäisrakenteista metsää jatkuvan kasvatuksen periaatteella. Vaihtelevat metsäkuviot luovat metsän sisälle mosaiikin, joka rikastuttaa, niin metsän monimuotoisuutta kuin myös maisemakuvaa. Polkujen varrelta raivataan paikoitellen alikasvosta ja pensaikkoa 10–15 metrin leveydeltä ja luodaan näin näkymään metsikön sisälle. Suunniteltu luonnonsuojelualue tulisi sijoittumaan osin välivyöhykkeen eteläosaan.

Korpivyöhyke

Korpivyöhyke Katinkurun polun ja Ilmailuopiston tien välissä muodostaa yhden luonnonsuojelullisesti merkittävimmän kohteen Porin kansallisessa kaupunkipuistossa. Alue on yhtenäinen osin luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen boreaalinen eri sukkessiovaiheita käsittävä metsäalue. Alueella on useita erityisen arvokkaita luontokohteita, reheviä korpia tai niitä lähellä olevia korpimuuttumia sekä joitain lehtolaikkuja. Alueen vanhan metsän luonteesta ja häiriöttömyydestä kertoo iäkäs puusto, vähäinen hakkuukantojen määrä ja luontainen eri-ikäinen metsikkörakenne.

Porin metsän monitavoitteisessa hoito- ja käyttösuunnitelmassa luonnonsuojelualueeksi soveltuvaksi osoitetut alueet sijoittuvat suurelta osin korpivyöhykkeelle. Näiden alueiden nykyistä tilaa ja luonnonsuojelullista arvoa voidaan lisätä ennallistamistoimenpitein. Mahdollisille luonnonsuojelualueille sijoittuvat kohteet hoidetaan arvokkaiden elinympäristöjen säilymisen edellyttämällä tavalla tai jätetään hoitotoimenpiteiden ulkopuolelle ja jatkossa tutkitaan onko alueilla edellytyksiä luonnonsuojelualueiksi ja niiden perustamista voidaan tämän perusteella harkita. Jos luonnonsuojelualueita perustetaan, laaditaan alueille oma hoito- ja käyttösuunnitelma.

Muistona sota-ajasta Porin metsässä risteilee edelleen lentokoneiden käyttöön rakennettuja rullausteita, joiden varsilla sijaitsee lukuisia lentokoneiden sirpalesuojiksi tehtyjä valleja. Rakenteilla on merkitystä alueen historiasta kertovina monumentteina ja ne ovat rinnastettavissa muinaismuistolain rauhoittamiin kohteisiin. Näille laaditaan oma hoito- ja käyttösuunnitelma museoviraston toimesta. Parhaiten säilyneitä sirpalesuojia on Porin metsän eteläosissa. Muutamia näistä sirpalesuojista voidaan tuoda esille ja niiden yhteyteen rakennetaan sirpalesuojien käytöstä ja historiasta kertova infotaulu alueella retkeileviä varten.

Tavoitteena on ylläpitää ja edistää vanhan metsän jatkumoa. Luonnon monimuotoisuutta pyritään turvaamaan säilyttämällä alueella jo olevat arvokkaan elinympäristöt sekä palauttamalla mahdollisin ennallistamistoimenpitein alueella olevat arvokkaiden elinympäristöjen muuttumat takaisin luonnontilaisiksi. Virkistys- ja ulkoilukäytössä olevat osat hoidetaan virkistysarvot huomioon ottaen.